DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 12 kwietnia 1955 r. Nr 5 Poz. 43—52

TREŚĆ:

43.

ZARZĄDZENIE Nr 49
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 5 marca 1955 r.

w sprawie stosowania dodatków do robocizny w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych za roboty wykonywane w warunkach zimowych.

(L. dz. D.XIII/3/707/55)

W wykonaniu uchwały Nr 51/55 Prezydium Rządu z dnia 29 stycznia 1955 roku, uwzględniając utrudnione warunki pracy przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych w warunkach zimowych przy niskiej temperaturze, w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Robotnikom budowlano-montażowym przyznaje się do zarobku akordowego, obliczonego zgodnie z obowiązującymi Katalogami Norm i Stawek Jednostkowych na roboty budowlano-montażowe, dodatki wynikające z zastosowania współczynników poprawkowych wyszczególnionych w załączniku Nr 1 do zarządzenia.

2. Stosowanie współczynników poprawkowych do innych robót niż opisane w załączniku Nr 1 do zarządzenia jest niedozwolone.

§ 2. 1. Współczynniki poprawkowe, o których mowa w § 1, stosuje się przy robotach wykonywanych na otwartej przestrzeni oraz w pomieszczeniach zamkniętych nieogrzanych, gdy średnia temperatura miesięczna, mierzona na zewnątrz wynosi 0°C i poniżej.

2. Sposób stosowania współczynników poprawkowych oraz ustalenia temperatur określają załączniki Nr 1 i 2 do zarządzenia.

§ 3. Nie obowiązują wszystkie współczynniki i dodatki zawarte w obowiązujących Katalogach Norm i Stawek Jednostkowych w zakresie robót wykonywanych w warunkach zimowych, z wyjątkiem współczynników wynikających ze zmian strukturalnych gruntu zachodzących na skutek obniżonej temperatury.

§ 4. 1. W przypadkach kiedy kierownik budowy zarządzi przerwanie robót:

a) ze względu na techniczne przepisy zabraniające wykonywania robót przy niskich temperaturach,

b) w celu zachowania bezpieczeństwa pracy uzależnionego od warunków zimowych, (dotyczy temperatury 0°C i poniżej),

a nie ma możności zatrudnienia robotników przy pracach zastępczych wówczas robotnicy powinni otrzymywać 50% stawki dniówkowej wg kategorii ich osobistego zaszeregowania.

2. Przepisy ustępu 1 mają zastosowanie tylko w stosunku do robotników, którzy zgłosili się w danym dniu do pracy i nie zostali skierowani do właściwej pracy zastępczej.

§ 5. 1. Przekroczenia kwartalnych limitów funduszów płac, wynikłe z tego tytułu, traktuje się jako usprawiedliwione i zalegalizowane i w związku z tym nie wymagają one decyzji, określonych w § 4 uchwały Nr 294/53 Prezydium Rządu z dnia 18 kwietnia 1953 roku w sprawie zasad wydawania przez banki specjalne środków na fundusz płac przedsiębiorstwom wykonawstwa inwestycyjnego oraz zasad i trybu kontroli bankowej (Mon. Pol. Nr A-41, poz. 494).

2. Wypłata środków z tytułów określonych w § 1 i 4 zarządzenia dokonywana będzie przez banki specjalne na podstawie specjalnych oświadczeń podpisywanych przez kierownika zakładu i głównego (starszego) księgowego określających wysokość środków, zgodność tej wysokości z odnośnymi pozycjami list płac oraz postanowieniami zarządzenia.

§ 6. Wykonanie zarządzenia powierza się dyrektorom centralnych zarządów oraz Dyrektorowi Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych.

§ 7. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r.

2. Traci moc obowiązującą zarządzenie Nr 44 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 marca 1954 r. w sprawie stosowania dodatków do robocizny w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych dla robót wykonywanych w warunkach zimowych (Dz. Urz. MBMiO Nr 5 poz. 27).

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 49
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 5 marca 1955 roku.

WSPÓŁCZYNNIKI POPRAWKOWE

L. p.	Rodzaj robót	Współczynniki przy temperaturze (wg Celsjusza) od 0° do —10°	poniżej —10°
1	2	3	4
	I. Rozbiórki i odgruzowania		
1	Wszelkie roboty rozbiórkowe w konstrukcjach betonowych i żelbetowych, z cegły, kamienia i drewna, pokryć dachowych, posadzek, licowań ścian, pieców i instalacji wodn.-kan i c.o. wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych i na wolnym powietrzu na wysokości do 15 m	1.10	1.15
2	Wszelkie roboty rozbiórkowe jak wyżej na wysokości ponad 15 m	1.15	1.20
	II. Roboty transportowe i takelunkowe		
3	Wszelkie roboty transportowe i takelunkowe wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych i na otwartym powietrzu na wysokości do 15 m	1.10	1.20
4	Wszelkie roboty transportowe i takelunkowe wykonywane na otwartym powietrzu na wysokości ponad 15 m	1.15	1.30
	III. Roboty ziemne i wiertniczostrzelnicze		
5	Wszelkie roboty ziemne i wiertniczo-strzelnicze wykonywane na otwartym powietrzu	1.10	1.15
	IV. Roboty murowe, kamieniarskie i zduńskie		
6	Wszelkie roboty murarskie, zduńskie i kamieniarskie wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych	1.10	1.20
7	Wszelkie roboty murarskie, zduńskie i kamieniarskie wykonywane na otwartym powietrzu na wysokości do 15 m	1.15	1.30
8	Wszelkie roboty murarskie, zduńskie i kamieniarskie wykonywane na wysokości ponad 15 m	1.20	1.40
	V. Roboty ciesielskie		
9	Wszelkie roboty ciesielskie wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych	1.10	1.15
10	Wszelkie roboty ciesielskie wykonywane na otwartym powietrzu na wysokości do 15 m . . .	1.10	1.20
11	Wszelkie roboty ciesielskie wykonywane na otwartym powietrzu na wysokości ponad 15 m . .	1.15	1.30
	VI. Roboty stolarskie		
12	Wszelkie roboty stolarskie wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych i na otwartym powietrzu	1.10	1.20
	VII. Roboty betonowe i żelbetowe		
13	Wszelkie roboty betonowe i żelbetowe wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych w tym: układanie i montaż zbrojenia, przygotowanie i układanie betonu	1.10	1.15
14	Wszelkie roboty betonowe i żelbetowe wykonywane na otwartym powietrzu na wysokości do 15 m	1.10	1.20
15	Wszelkie roboty betonowe i żelbetowe wykonywane na otwartym powietrzu na wysokości ponad 15 m	1.15	1.30
	VIII. Wykonanie konstrukcji stalowych		
16	Wszelkie rodzaje wykonawstwa konstrukcji stalowych, jak: trasowanie, składanie, rozbiórka, nitowanie, obróbka metalowych części w pomieszczeniach nieogrzewanych	1.10	1.25
17	Jak wyżej lecz na otwartym powietrzu	1.15	1.30
	IX. Montaż konstrukcji stalowych		
18	Montaż, podnoszenie, łączenie elementów konstrukcji , nitowanie itp. wykonywane na wysokości dp 15 m w pomieszczeniach nieogrzewanych	1.15	1.35
19	Jak wyżej lecz na otwartym powietrzu	1.20	1.40
20	Montaż, podnoszenie, łączenie elementów konstrukcji, nitowanie itp. wykonywane na wysokości ponad 15 m	1.25	1.50
	X. Roboty spawalnicze		
21	Wszelkie roboty spawania i cięcia metalu przy przygotowaniu elementów konstrukcyjnych wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych	1.10	1.25
22	Jak wyżej lecz na otwartym powietrzu	1.15	1.30
23	Wszelkie roboty spawania i cięcia metalu przy montażu konstrukcji metalowych wykonywane na wysokości do 15 m	1.20	1.40
24	Jak wyżej lecz na wysokości ponad 15 m	1.25	1.50
	XI. Roboty elektromontażowe		
25	Wszelkie roboty elektromontażowe przy budowie linii slaboprądowych i niskiego napięcia wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych i na otwartym powietrzu	1.15	1.30

1	2	3	4
26	Wszelkie roboty elektromontażowe przy budowie linii wysokiego napięcia, konstrukcji radiowych, oraz układanie kabli przez rzeki i zbiorniki wodne	1.20	1.40
27	Wszelkie roboty elektrowniane jak: montaż kotłów, turbin parowych, turbozespołów wodnych i urządzeń kotłowych, urządzenia przygotowania pyłu, filtrów elektrostatycznych i pozostałych urządzeń kotłowni	1.15	1.30
	XII. Roboty tynkarskie, malarskie i szklarskie		
28	Wszelkie roboty tynkarskie, malarskie i szklarskie wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych i na otwartym powietrzu na wysokości do 15 m	1.10	1.20
29	Wszelkie roboty tynkarskie, malarskie i szklarskie wykonywane na otwartym powietrzu na wysokości ponad 15 m	1.15	1.30
	XIII. Roboty blacharskie i dekarskie		
30	Wszelkie roboty blacharskie przygotowawcze wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych	1.10	1.15
31	Wszelkie roboty blacharskie i dekarskie wykonywane na otwartym powietrzu na wysokości do 15 m	1.15	1.30
32	Jak wyżej lecz na wysokości ponad 15 m	1.20	1.40
	XIV. Roboty palowe		
33	Roboty palowe wszelkich systemów oraz ścianki szczelne	1.15	1.25
	XV. Roboty przy montażu rurociągu sieci zewnętrznej oraz magistrali wodnej, kanalizacyjnej, gazowej, cieplnej, naftowej		
34	Wszelkie roboty w tym: układanie rurociągów z rur stalowych, żeliwnych, azbestowo-cementowych, ceramicznych, betonowych itp. Wykonywanie studzienek, fundamentowanie oraz zestawianie gotowych części studzienek i inne roboty	1.15	1.30
35	Układanie rurociągów przez rzeki i zbiorniki wodne	1.20	1.40
	XVI. Roboty przy montażu rurociągów sieci wewnętrznej (centralnego ogrzewania, wodociągów, kanalizacji i gazu)		
36	Wszelkie roboty przy wykonywaniu instalacji rurowych w pomieszczeniach nieogrzewanych . .	1.15	1.35
37	Jak wyżej lecz na otwartym powietrzu	1.20	1.40
	XVII. Roboty ślusarsko-kowalskie		
38	Wszelkie roboty ślusarsko-kowalskie wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych	1.05	1.15
39	Jak wyżej lecz na otwartym powietrzu	1.10	1.20
	XVIII. Roboty kolejowe i drogowe		
40	Układanie, przesuwanie i rozbiórka torów kolejowych i rozjazdów, balastowanie torów i rozjazdów, roboty nawierzchniowe, brukarskie, układanie chodników, roboty drogowe oraz pozostałe roboty wykonywane na otwartym powietrzu	1.15	1.30
	XIX. Roboty wiertnicze		
41	Wszelkie roboty wiertnicze jak: wiercenie, obudowa otworów wiertniczych, montaż i demontaż wież wiertniczych, wyciąganie rur i inne	1.10	1.20
	XX. Montaż, demontaż i naprawa sprzętu		
42	Montaż, demontaż i naprawa sprzętu budowlanego w pomieszczeniach nieogrzewanych	1.10	1.25
43	Jak wyżej lecz na otwartym powietrzu	1.15	1.30
	XXI. Montaż urządzeń przemysłowych		
44	Montaż, składanie, próba i demontaż wyposażenia technologicznego	1.15	1.30
	XXII. Roboty izolacyjne		
45	Wszelkie roboty izolacyjne wykonywane w pomieszczeniach nieogrzewanych	1.05	1.15
46	Jak wyżej lecz na otwartym powietrzu	1.10	1.20
	XXIII. Roboty morskie i rzeczne		
47	Wszelkie roboty budownictwa morskiego	1.15	1.30
48	Przygotowanie materiałów faszynowych i kamienia do regulacji rzek i potoków	1.10	1.20
	XXIV. Murowanie pieców przemysłowych i kominów fabrycznych		
49	Murowanie pieców martenowskich, obracalnych mieszalników, pieców elektrycznych, wytopu stali, kadzi surówkowych, pieców kuziennych, suszarek wielokomorowych grzewczych, pieców przemysłu szklarskiego, palenisk, obmurza kotłów, murowanie i rekuperatorów regeneratorów, masywów i wkładzin palenisk wysuwanych, układanie armatury piecowej, przygotowanie zapraw, spoinowanie powierzchni muru, murowanie cegłą ogniotrwałą, wszelkiego rodzaju obmurza kotłów, murowanie pieców komorowych, kanałów, przewodów gazowych i powietrznych, murowanie wszelkich pieców cegłą czerwoną, murowanie kominów fabrycznych	1.20	1.40
50	Murowanie wielkich pieców, nagrzewnic, baterii koksowniczych, pieców rurowych, chemicznych, piekarniczych, całopalonych, rozbiórki murów, demontaż szkieletów armatury i przyborów, przesiewanie materiałów sproszkowanych, znakowanie i przycinanie cegły	1.15	1.30
51	Murowanie kominów fabrycznych na wysokości ponad 15 m	1.25	1.50

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 49, Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 5 marca 1955 roku.

INSTRUKCJA

w sprawie stosowania współczynników poprawkowych do norm czasu i stawek jednostkowych dla robót budowlano-montażowych wykonywanych w warunkach zimowych.

1. Na budowach prowadzonych przez przedsiębiorstwa resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli należy stosować współczynniki poprawkowe do zarobku akordowego obliczonego na podstawie obowiązujących norm czasu i stawek jednostkowych robót budowlano-montażowych, wykonywanych w warunkach zimowych przy temperaturze 0°C i poniżej, na otwartym powietrzu i w pomieszczeniach nieogrzewanych.
2. Współczynniki uwzględniają wykonanie w warunkach zimowych robót budowlanych i montażowych odpowiadających ściśle warunkom technicznym wykonania i odbioru tych robót z uwzględnieniem wpływu następujących czynników:
   a) utrudnienie ruchów robotnika w ciepłej odzieży,
   b) obniżenie widoczności na miejscu pracy w czasie zimowym,
   c) niewygoda pracy w rękawicach, szczególnie przy konieczności dotykania zimnego metalu (montaż zbrojenia żelbetu, stali konstrukcyjnej itp.),
   d) utrudnianie pracy w związku z występowaniem na miejscu pracy lodu i śniegu oraz oblodzenia obuwia, materiałów, narzędzi itp.,
   e) dodatkowa strata czasu na okresowe usuwanie śniegu ze stanowiska pracy, materiałów itp.,
   f) utrudnienie pracy na skutek zmian w procesach technologicznych spowodowanych niską temperaturą np. utrudnienie pracy przez stosowanie ocieplonych urządzeń transportowych itp.,
   g) utrudnienie pracy przez niesprzyjające warunki atmosferyczne jak wiatr, śnieżyca,
   h) krótkie przerwy w pracy dla ogrzania się robotników podczas wykonywania czynności,
   i) inne nie wymienione wyżej czynniki o podobnym charakterze.
3. Współczynniki poprawkowe nie uwzględniają przerw w pracy jak również całkowitego przerwania robót z powodów określonych w § 4 zarządzenia.
   Przy przerwaniu robót, robotnicy powinni otrzymać pracę w pomieszczeniach ogrzewanych.
   W przypadku niemożności przydzielenia pracy w pomieszczeniach ogrzewanych, robotnikom, którzy zgłoszą się w danym dniu do pracy jak również w przypadku skórcenia dnia pracy, wypłaca się za nieprzepracowane godziny 50% stawki dniówkowej odpowiednio do kategorii ich osobistego zaszeregowania.
4. Praca przy ogrzewaniu materiałów i składników zapraw, wykonywaniu ociepleń i osłon od wiatru, oczyszczaniu terenu ze śniegu, skuwaniu lodu z drabin, rusztowań i dookoła budynku — nie jest uwzględniona współczynnikami i opłaca się ja odrębnie.
5. Współczynniki poprawkowe i dodatki do norm czasu i stawek jednostkowych na wykonanie robót w okresie zimowym umieszczone w niektórych Katalogach Norm i Stawek Jednostkowych na roboty budowlano-montażowe a także przyjęte na pozostałe roboty budowlano-montażowe tracą moc prawną z chwilą wprowadzenia nowych współczynników uchwała Nr 51/55 Prezydium Rządu, z wyjątkiem współczynników wynikających ze zmian strukturalnych gruntu, zachodzących na skutek obniżonej temperatury.
6. Współczynniki poprawkowe należy stosować do zarobków akordowych obliczonych na podstawie Katalogów Norm i Stawek Jednostkowych jednolitych i branżowych oraz tych norm zakładowych, które opracowano dla robót wykonywanych w temperaturze powyżej 0°C.
7. Roboty wykonywane w cieplakach można w uzasadnionych przypadkach uważać za wykonywane w warunkach utrudnionych (ciasnota) i stosować do nich dodatki zgodnie z układem zbiorowym.
8. Przez pomieszczenia nieogrzewane, należy rozumieć pomieszczenia osłonięte ścianami i nakryte dachem, których nie ogrzewa się stale, ani też prowizorycznie, niezależnie od tego czy otwory zewnętrzne tych pomieszczeń zostały zamknięte.
9. Współczynniki stosuje się do zmian roboczych, podczas trwania których panowała średnia temperatura 0°C i poniżej, natomiast wyklucza się z obliczeń zmiany robocze, jeżeli tempertura w tym okresie wynosiła powyżej 0°C.
   Wysokość współczynników, wg których będą obliczane dodatki do zarobków, będzie zależna od średniej temperatury miesięcznej zmiany roboczej (t.j. nie różnicuje się współczynników w zależności od temperatury jaka panowała w poszczególnych dniach).
   Dla pomieszczeń nieogrzanych, temperaturę określa się wg temperatury zewnętrznej.
10. Średnie temperatury miesięczne dla każdej ze zmian roboczych ustalone będą przez PIHM dla poszczególnych województw a w szczególnych przypadkach dla części województw i podane będa centralnym zarządom, Zarządowi Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych przez Departament Zatrudnienia i Płac dnia 4 każdego następnego miesiąca.
    Odpowiednie dane centralne zarządy, Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych przekażą drogą najszybszą podległym sobie budowom.
    Przy ustalaniu średniej temperatury miesięcznej dla poszczególnej zmiany roboczej, brane będą pod uwagę jedynie te dni, w których średnia temperatura tej zmiany roboczej wynosi 0°C i poniżej.
11. Współczynniki poprawkowe stosuje się wyłącznie do zarobku akordowego, obliczonego na podstawie Katalogu Norm i Stawek Jednostkowych i branżowych oraz tych norm zakładowych, które opracowano dla robót wykonywanych w temperaturze powyżej 0°C, osiągniętego w czasie tych zmian, w których średnia temperatura wynosiła 0°C i poniżej; wysokość współczynnika ustala się w zależności od średniej temperatury miesięcznej, obliczonej zgodnie z pkt 9, bez względu na to czy temperatura danej zmiany wynosiła poniżej czy powyżej — 10°C.
    PRZYKŁAD: Średnia temperatura danej zmiany wynosiła — 8°C, a średnia miesięczna temperatura danych zmian wynosiła — 12°C. Stosuje się współczynnik dla temperatur poniżej — 10°C, (kol. 4). Jeżeli jednak przy tej samej średniej temperaturze miesięcznej temperatura zmiany wynosiła np. + 1°C, to współczynników nie stosuje się.
12. Za podstawę do obliczania kwoty dodatku należnego robotnikowi w wyniku zastosowania współczynników korygujących, przyjmuje się taką część zarobku akordowego w danym miesiącu, jaka odpowiada stosunkowi ilości zmian, przepracowanych na otwartym powietrzu lub w pomieszczeniach nieogrzewanych, o średniej temperaturze poniżej 0°C do ogólnej ilości zmian przepracowanych w akordzie przez danego robotnika.
    PRZYKŁAD: Robotnik przepracował w ciągu miesiąca przy wykonywaniu robót ciesielskich 24 zmiany, w tym: 2 zmiany pracował na „dniówkę", a na akord — 4 zmiany w pomieszczeniach nieogrzanych. 2 zmiany na otwartym powietrzu na wysokości 16 m przy średniej temperaturze zmiany równej 0°C, 4 zmiany w pomieszczeniach nieogrzanych przy średnich temperaturach zmian poniżej 0°C i pozostałe 12 zmian na otwartym powietrzu na wysokości 8 m przy średnich temperaturach zmian poniżej 0°C. Średnia temperatura miesięczna wynosiła — 11°C. Zarobek robotnika wyniósł za pracę na „dniówkę" 50 zł. i za pracę na akord 800 zł. Łączna ilość zmian przepracowanych w akordzie wyniesie:

    $$24 - 2 = 22 \text{ zmiany};$$

    „Ilość zmian przepracowanych na otwartym powietrzu przy temperaturze 0°C i poniżej na wysokości ponad 15 m wynosi 2 zmiany to jest $\frac{2}{22} = 9{,}1\%$;

    Ilość zmian przepracowanych na otwartym powietrzu przy temperaturze 0°C i poniżej na wysokości do 15 m wynosi 12 zmian to jest $\frac{12}{22} = 54{,}5\%$;

    Ilość zmian przepracowanych w pomieszczeniach nieogrzanych przy temperaturze zewnętrznej poniżej 0°C wynosi 4 zmiany to jest $\frac{4}{22} = 18{,}2\%$.

    Dodatki do robocizny obliczamy na pod-

stawie załącznika Nr 1 do zarządzenia, biorąc pod uwagę współczynniki podane w kol. 4 (poniżej — 10°) gdyż średnia temperatura miesięczna wynosiła — 11°C.

a) za zmiany na otwartym powietrzu na wysokości ponad 15 m wg poz. 11 — współczynnik 1.30:

800,00 zł × 0,091 × 0,30 = 21,84 zł.

b) za zmiany na otwartym powietrzu na wysokości do 15 m wg poz. 10 — współczynnik 1.20:

800,00 zł × 0,545 × 0,20 = 87,20 zł.

c) za zmiany w pomieszczeniach nieogrzanych — wg poz. 9 — współczynnik 1,15;

800,00 zł × 0,182 × 0,15 = 21,84 zł.

Razem dodatek wyniesie: 21,84 + 87,20 21,84 = 130,88 zł.

13. Dodatki do zarobków akordowych, obliczone zgodnie z poz. 12 jak również należności za przerwy w robotach, wynikające z § 4 zarządzenia, wpisuje się jako oddzielne pozycje list płacy.

44.

ZARZĄDZENIE Nr 50

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 4 marca 1955 r.

w sprawie projektowania domów w układzie galeriowym.

(L. dz. GM/1460/9-11/55 r.)

W związku z brzmieniem rozdziału 7 „Przepisy szczegółowe dla projektowania domów" ust. 7,3 normatywu projektowania budynków mieszkalnych i mieszkań w miastach i osiedlach typu miejskiego, zatwierdzonego uchwałą Nr 70 Prezydium Rządu z dnia 6 lutego 1954 r. w sprawie zatwierdzenia normatywu projektowania dla budownictwa mieszkaniowego (Mon. Pol. Nr A-120, poz. 1688), ustala się, co następuje:

§ 1. Projektowanie domów w układzie galeriowym, o których mowa w rozdziale 7 ust. 7,3 normatywu projektowania budynków mieszkalnych i mieszkań w miastach i osiedlach typu miejskiego, zatwierdzonego uchwałą Nr 70 Prezydium Rządu z dnia 6 lutego 1954 r. w sprawie zatwierdzenia normatywu projektowania dla budownictwa mieszkaniowego (Mon. Pol. A-120, poz. 1688), może być przewidziana tylko w tych miastach i osiedlach typu miejskiego, które nie są miastami wojewódzkimi, powiatowymi i nie stanowią powiatów miejskich.

§ 2. Projektowanie domów w układzie galeriowym powinno być uzasadnione i podlega akceptowaniu przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 marca 1955.

Minister **R. Piotrowski**

45.

ZARZĄDZENIE Nr 53

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 9 marca 1955 r.

w sprawie odbywania praktyki przez kandydatów na zawodowych kierowców samochodowych.

(L. dz. CZT/230/644/55)

W wykonaniu uchwały Prezydium Rządu Nr 811 z dnia 26 lipca 1954 roku, w sprawie odbywania praktyki przez kandydatów na zawodowych kierowców samochodowych (Mon. Pol. Nr A-119, poz. 1675), zarządza się co następuje:

§1. Zobowiązuje się dyrektorów zjednoczeń oraz przedsiębiorstw transportowych (jednostek równorzędnych), eksploatujących samochody ciężarowe o ładowności od 2,5 t. wzwyż, do przyjmowania na 3 miesięczną praktykę kandydatów na zawodowych kierowców samochodowych — zgodnie z instrukcją, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zobowiązuje się dyrektorów centralnych zarządów, zjednoczeń i przedsiębiorstw transportowych (jednostek równorzędnych) do przeprowadzania systematycznej kontroli wykonania zarządzenia.

§ 3. Ogólny nadzór nad wykonaniem zarządzenia powierza się Dyrektorowi Centralnego Zarządu Transportu Budownictwa Miejskiego.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 roku.

Minister w/z Generalny Dyrektor **J. Kraszewski**

Załącznik do zarządzenia Nr 53
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 9 marca 1955 roku.

INSTRUKCJA

w sprawie odbywania praktyki przez kandydatów na zawodowych kierowców samochodowych w jednostkach organizacyjnych resortów Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 1. 1. Zjednoczenia i przedsiębiorstwa transportowe (jednostki równorzędne) resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli eksploatujące samochody ciężarowe o ładowności od 2,5 t. wzwyż mają obowiązek przyjmowania na 3 miesięczną praktykę kandydatów na zawodowych kierowców samochodowych — absolwentów Ośrodków Szkolenia Zawodowego Kierowców Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego — posiadających pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych dla praktykanta, wydane przez Wydziały Komunikacji Drogowej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej (lub Prezydium Powiatowej Rady Narodowej).

2. Kandydatów na odbycie praktyki będą przydzielać Wydziały Komunikacji Drogowej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej (Prezydia Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi).

§ 2. 1. Dyrektorzy zjednoczeń i przedsiębiorstw tranportowych (jednostek równorzędnych) zwrócą szczególną uwagę na przygotowanie praktykantów w zakresie:

a) samodzielnego prowadzenia samochodu ciężarowego w różnych warunkach atmosferycznych i drogowych w sposób odpowiadający przepisom o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych,
b) wdrożenia do systematycznego przeprowadzania obsługi powierzonego im sprzętu w rozmiarze przewidzianym dla kierowcy zawodowego,
c) wdrożenia do walki o wykonanie planów, o oszczędności materiałów i obniżenia kosztów własnych,
d) przestrzegania zasad socjalistycznej dyscypliny pracy i socjalistycznego stosunku do powierzonego im sprzętu.

2. W celu zabezpieczenia praktykantom należytego przygotowania na zawodowych kierowców samochodowych (ust. 1), zjednoczenia i przedsiębiorstwa transportowe (jednostki równorzędne) zobowiązane są do:

a) zapewnienia praktykantowi w ciągu okresu praktyki przejechania 2.000 km na samochodzie ciężarowym o ładowności co najmniej 2,5 t., pod nadzorem kierowcy zawodowego — instruktura,
b) wyznaczenia najlepszych kierowców zawodowych posiadających pozwolenie kategorii I-szej na prowadzenie pojazdów mechanicznych na instruktorów, którym należy powierzać szkolenie praktykantów (w uzasadnionych przypadkach szkolenie praktykantów może być powierzone kierowcy posiadającemu pozwolenie kategorii II na prowadzenie pojazdów mechanicznych),

3. Dyrektorzy zjednoczeń i przedsiębiorstw transportowych (jednostek równorzędnych) poza czynnościami wymienionymi w ust. 1 i 2 zobowiązani są do:

a) potwierdzenia odbycia praktyki na „pozwoleniu praktykanckim" (na czwartej stronie),
b) zapewnienia praktykantom, którzy w związku z odbywaniem praktyki wyjeżdżają czasowo poza obręb stałego miejsca pracy, delegacji służbowych wystawionych i płatnych przez jednostkę szkolącą praktykanta,
c) zatrzymania praktykanta na jednomiesięczną dodatkową praktykę (bezpłatną) w przypad-

kach niedostatecznego wyniku praktyki lub wykazania się podczas sprawdzającego egzaminu w Wydziale Komunikacji Drogowej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej lub Prezydium Powiatowej Rady Narodowej niedostateczną umiejętnością prowadzenia pojazdów mechanicznych lub znajomością przepisów o ruchu drogowym,

§ 3. 1. Praktykant w okresie praktyki jest zobowiązany do:

a) przeprowadzania obsługi samochodu w zakresie przewidzianym dla kierowcy,

b) systematycznego prowadzenia dziennika (książki praktykanta), wręczonego mu przed skierowaniem na praktykę przez Ośrodek Szkolenia Zawodowego Kierowców Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego(w którym dokonuje codziennie zapisów z wykonanej pracy.

2. Praktykanci, odbywający praktykę w ramach uchwały Prezydium Rządu Nr 811/54 są ubezpieczeni od wypadków przez Zarząd Szkolenia Zawodowego Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego.

§ 4. 1. Kierowca — instruktor, któremu powierzono szkolenie praktykanta jest odpowiedzialny za właściwy przebieg praktyki, i w szczególności powinien.

a) umożliwić praktykantowi przejechanie za kierownicą w okresie praktyki co najmniej 2 tysiące km.,

b) przekazać praktykantowi posiadane doświadczenia w zakresie eksploatacji, techniki prowadzenia i obsługi samochodu,

c) postawą swoją i zachowaniem dawać przykład praktykantowi oraz otoczyć go troskliwą opieką,

d) przeprowadzić dodatkowy miesiąc bezpłatnego szkolenia praktycznego z praktykantem w przypadku niedostatecznego wyniku praktyki lub egzaminu.

2. Kierowca — instruktor powinien codziennie potwierdzać w dzienniku (książce praktykanta) zgodność dokonanych zapisów przez praktykanta.

§ 5. 1. Stypendium (ryczałt) praktykantom w wysokości zł 300.— miesięcznie oraz wynagrodzenie kierowcy-instruktora w wysokości zł 200.— i premię kierowcy (tylko po otrzymaniu przez praktykanta pozwolenia kategorii III na prowadzenie pojazdów mechanicznych) w wysokości zł 175.— — wypłaca Ośrodek Szkolenia Zawodowego Kierowców Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego, w którym dany praktykant odbywał wyszkolenie.

2. Ośrodek Szkolenia Zawodowego Kierowców Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego wypłaca stypendium (ryczałt) praktykantom oraz wynagrodzenie kierowcy wymienione w ust. 1, na podstawie pisemnego potwierdzenia zakładu pracy, w którym praktykant odbywa praktykę; premię zaś dla kierowcy — po otrzymaniu potwierdzenia Wydziału Komunikacji Drogowej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej lub Prezydium Powiatowej Rady Narodowej o wydaniu praktykantowi pozwolenia kategorii III (zawodowego) na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

3. Za miesiąc dodatkowej praktyki, wymienionej w § 2, ust. 3, lit. c), ani praktykant ani kierowca-instruktor szkolący nie otrzymują wynagrodzenia.

46.

ZARZĄDZENIE Nr 56

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 16 marca 1955 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych dotyczących pieca trocinowego, mat słomianych do ocieplania i cieplaka składanego z elementów drewnianych

(L. dz. D.VII/6/10696/54)

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15 poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące normy resortowe:

1) RN—55/MBMO — 6001 „Piec trocinowy”

2) RN—55/MBMO — 6002 „Maty słomiane, do ocieplania. wymagania techniczne”

3) RN—55/MBMO — 6006 „Cieplak składany z elementów drewnianych. Warunki techniczne produkcji i montażu.”

§ 2. Jednostki organizacyjne budownictwa miejskiego i osiedlowego obowiązane są stosować normy wymienione w § 1 pod punktami 1 i 2 przy wykonywaniu pieców trocinowych i mat słomianych, przy produkcji zaś i montażu cieplaków składanych — normę wymienioną w § 1 punkt 3.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1955 r.

Minister w z. **J. Żakowski**

47.

ZARZĄDZENIE

MINISTRÓW: BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO ORAZ BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 marca 1955 r.

w sprawie premiowania za oszczędność ogumienia, kierowców pojazdów samochodowych i ich pomocników.

W porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierowcy pojazdów samochodowych oraz ich pomocnicy zatrudnieni w przedsiębiorstwach podległych Ministrom: Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli, w których obowiązuje układ zbiorowy pracy w budownictwie, otrzymują premię za uzyskaną oszczędność w zużyciu ogumienia.

§ 2. Zasady przyznawania premii osobom wymienionym w § 1 określają przepisy zawarte w rozdziale VIII lit. B. Regulaminu płac pracowników samochodowych, stanowiącego załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 maja 1952 r. w sprawie regulaminu płac kierowców pojazdów mechnicznych, ich pomocników, warsztatowców i innych pracowników samochodowych zatrudnionych w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. Nr A-46, poz. 642).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.—

Minister Budownictwa Miast i Osiedli	Minister Budownictwa Przemysłowego
(—) **R. Piotrowski**	(—) wz. **St. Farjaszewski**

48.

OKÓLNIK Nr 12

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 marca 1955 r.

w sprawie określenia przerobu i wydajności na robotnika w Przedsiębiorstwie Robót Zmechanizowanych Budownictwa Miejskiego.

(L. dz. D.I/4/245/55 r.)

W związku ze specyfiką prac prowadzonych przez Przedsiębiorstwo Robót Zmechanizowanych Budownictwa Miejskiego (zwanego dalej P.R.Z.) i wątpliwościami występującymi przy ustalaniu przerobu przedsiębiorstwa i wydajności na robotnika — zarówno od strony planowania jak i sprawozdawczości, ustala się, co następuje:

§ 1. 1. W zakresie sił własnych P.R.Z. obejmuje zarówno planami jak i sprawozdaniem B — 1 wartość urobku ziemi, dokonanego sprzętem eksploatowanym we własnym zakresie oraz wartość wywózki tej ziemi, dokonanej zarówno własnymi jak i obcymi (wynajętymi na zasadzie odpłatności) środkami transportowymi, przyczym wykazywane wartości muszą być fakturowane zgodnie z kosztorysem.

2. Przedsiębiorstwu budowlanemu, które dostarczyło środków transportowych P.R.Z. dla wywózki ziemi nie wolno wykazywać w sprawozdaniu B — 1 „z wykonania planu produkcji budowlano-montażowej”, wartości usług transportowych dla P.R.Z. związanych z wywózką urobku.

§ 2. P.R.Z. ustala planowany wskaźnik wydajności nie tylko na podstawie planowanego stanu włas-

nego zatrudnienia, ale również i stanu pracowników obsługujących obce środki transportowe, wynajęte do wywózki ziemi przez P.R.Z. zarówno od przedsiębiorstw budowlanych resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, jak i z poza resortu np. od Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej.

§ 3. 1. Przy ustalaniu osiągniętego wskaźnika wydajności na robotnika należy dzielić przerób P.R.Z. obliczony wg zasad podanych w § 1 przez stan zatrudnienia, stanowiący przeciętną liczbę robotników własnych, powiększoną o przeciętną liczbę pracowników obsługujących środki transportowe obce, wynajęte przez P.R.Z. do wywózki ziemi. Sposób powyższy należy stosować tylko dla obliczenia wskaźnika wydajności.

2. Niedopuszczalne jest ustalenie przez P.R.Z. zarówno planowanego jak i osiągniętego wskaźnika wydajności drogą dzielenia wartości produkcji ustalonej wg zasad § 1 przez przeciętną liczbę robotników własnych lub będących w ewidencji własnej P.R.Z. — gdyż w ten sposób nastąpiłoby bezpodstawne zawyżenie wskaźnika wydajności.

§ 4. 1. P.R.Z. wypełniając formularz B — 5 „sprawozdanie z wykonania planu zatrudnienia" w grupie „robotnicy w produkcji podstawowej" powinno w liczniku podać plan i wykonanie robotników własnych, a w mianowniku plan i wykonanie robotników obcych jednostek obsługujących środki transportowe, wynajęte przez P.R.Z. do wywózki ziemi, czyniąc odpowiednią uwagę na marginesie formularza. W sprawozdaniach zbiorczych resortu z zatrudnienia nie uwzględnia się liczb pracowników obcych, podanych w mianownikach. Dla ustalenia stanu zatrudnienia robotników obsługujących obce środki transportowe należy podzielić znaną ilość przepracowanych roboczo-godzin przez nominalny fundusz czasu, przypadający na 1 robotnika.

2. Dane dotyczące mianownika obliczonego w sposób podany w ust. 1 powinny być ustalone na podstawie materiałów dostarczonych przez jednostki dysponujące środkami transportowymi, pracującymi na rzecz P.R.Z.
Za prawidłowość tych danych odpowiedzialny jest pracownik wyznaczony przez kierownika budowy.

§ 5. Zjednoczenia budowlane wypełniając formularz B—5 „sprawozdanie z wykonania planu zatrudnienia" wykazują pracowników obsługujących środki transportowe, dostarczone P.R.Z. w grupie robotników w usługach.

§ 6. Okólnik obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 roku w zakresie ewidencji, a od dnia 1 kwietnia 1955 roku w zakresie planowania i premiowania.—

Minister **R. Piotrowski**

49.

PISMO OKÓLNE Nr 19

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 11 marca 1955 r.

(L. dz. S.W.K.C i U/31/R/55)

w sprawie zakresu robót zaliczanych do budownictwa zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego dla potrzeb wykonawstwa

W związku z przekazaniem generalnym wykonawcom środków inwestycyjnych na budownictwo zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego zgodnie z zarządzeniem Nr 181/54 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów (Biul. PKPG Nr 22/54 poz. 101) — zdarzają się przypadki niewłaściwego określenia robót i kosztów które powinny być pokrywane ze środków przewidzianych na ten cel.

1. W celu uniknięcia sporów z tego powodu — w uzgodnieniu z Biurem Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów wyjaśnia się, że rozgraniczenie nakładów w tym zakresie powinno być dokonywane zgodnie z postanowieniami instrukcji Nr 98/53 w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji, a szczególnie według postanowień zawartych w schemacie kosztorysu generalnego, który jest podany w § 165 wymienionej instrukcji.

2. W szczególności wyjaśnia się, że do budownictwa prowizorycznego na placu budowy nie są zaliczane roboty dotyczące **obiektów, które powinny być wymienione w I-szej części kosztorysu generalnego,** a w tym:
   a) odgruzowanie i zasypanie dołów itp. w związku z przygotowaniem terenu pod budowę,
   b) ławy do wyprofilowania budynków i innych obiektów,
   c) zdjęcie ziemi roślinnej (hummusu) itp. związane z wykopami pod poszczególne obiekty,
   d) wywózka gruzu powstałego z rozbiórki w obiektach odbudowywanych lub przebudowywanych,
   e) mycie okien, drzwi i podłóg,
   f) zlecone przez inwestora tymczasowe podłączania instalacyjne obiektów oddanych do użytku bez względu na to, czy podłączenia zostały doprowadzone do stałych sieci instalacyjnych, lub też do sieci instalacyjnych wchodzących w skład budownictwa prowizorycznego placu budowy.

3. Do budownictwa prowizorycznego na placach budów nie wchodzą również koszty, które powinny być wymienione I-szej części kosztorysu generalnego w rozdziale „Inne roboty i nakłady" a w tym:
   a) koszty straży ogniowej i przemysłowej, które zwraca inwestor wykonawcy zgodnie z przepisami pisma ogólnego Nr 61 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 czerwca 1953 r. w sprawie rozliczeń z tytułu kosztów utrzymania straży ogniowej i przemysłowej. (Dz. Urz. MBMiO Nr. 11, poz. 123),
   b) koszty utrzymania porządku na przyległych do placu budowy ulicach publicznych w zakresie normalnego użytkowania tych ulic (wykonawca powinien jednak nieodpłatnie usuwać zanieczyszczenia ulic spowodowane wykonywaniem robót) ,
   c) koszty konserwacji i tymczasowych podłączeń instalacyjnych obiektów przekazanych do użytku,
   d) koszty oczyszczenia placu budowy (po zakończeniu robót).

4. a) Zagadnienie zajmowania ulic, placów i chodników dla potrzeb budowy reguluje uchwała Nr 20 Prezydium Rządu z dnia 7 stycznia 1955 w sprawie robót na ulicach oraz placach i zieleńcach publicznych w miasta (Mon. Pol. Nr A-17 poz. 175).
   b) W przypadku konieczności wynajmu prywatnych placów dla potrzeb budowy, koszty z tym związane ponosi inwestor bezpośredni i koszty te nie mogą być objęte umową o wykonanie robót, oraz nie mogą być zaliczane do przerobu wykonawcy (§ 2 okólnika Nr 3 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 stycznia 1954 r. w sprawie zawierania umów o wykonanie robót budowlanych przewidzianych do wykonania w r. 1954. (Dz. Urz. MBMiO Nr 2 poz. 8)

Naczelnik Samodzielnego Wydziału Inż. **Fr. Brzeski**

50.

PISMO OKÓLNE Nr 20

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 marca 1955 r.

w sprawie jednolitego prowadzenia książki zobowiązań współzawodnictwa pracy

(L. dz. D.VII/5/2309/55 r.)

W celu usprawnienia jednolitego prowadzenia książki zobowiązań, będącej dokumentem stwierdzającym udział we współzawodnictwie pracy, na podstawie którego sporządza się sprawozdania z rozwoju współzawodnictwa pracy, oraz przedstawia się wnioski o nagradzanie wyróżniających się we współzawodnictwie, Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Techniki podaje do wiadomości, że w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Materiałów Budowlanych, ustalone zostały zagadnienia, które powinny być uwidocznione w zobowiązaniach podejmowanych przez pracowników fizycznych oraz zapisane do książki zobowiązań prowadzonej wg podanego wzoru.

1. Książka zobowiązań powinna posiadać następujące rubryki:

Część I — określenie prac oraz termin ich wykonania.

Rub. Nr 1 — „Nr zlecenia B-Z 2". W rubryce tej zapisuje się Nr wystawionego zlecenia roboczego, na podstawie którego zostało podjęte zobowiązanie.

Rub. Nr 2 — „Treść zobowiązania". — Podaje się fragment zasadniczych robót wg harmonogramu np: wykonanie 50 m^3 muru, ułożenie 40 m^3 betonu, otynkowanie 100 m^2, wykonania zbrojenia itd.

Nie należy podawać robót pomocniczych. Nie należy podejmować zobowiązań w zakresie procentów wykonania norm.

Rub. Nr 3 „Termin wykonania prac wg harmonogramu". W rubryce tej podaje się termin wykonania prac wg harmonogramu np. od 10.II. do 25.II.1955 r.

Rub. Nr 4 „Termin wykonania prac wg zobowiązania". W rubryce tej podaje się termin wykonania prac wg podjętego zobowiązania np. 10.II. — 25.II.1955 r.

Rub. Nr 5 „Uwagi o wykonaniu zobowiązania". Kierownictwo budowy dokonuje adnotacji o wykonaniu zobowiązań, wylicza oszczędności w rob/godz. oraz procent wykonania normy przy tych pracach; np. zaoszczędzono 140 rob/godz. = osiągnięto 180% normy.

Część II-ga. Określenie oszczędności materiałów.

W treści zobowiązania (rubryka Nr 2) podaje się oszczędności materiałów, jakie podejmujący zobowiązanie przy wykonaniu tych prac zobowiązuje się uzyskać np.: zaoszczędzić 500 szt. cegły oraz 0,5 m^3 zaprawy.

Rub. Nr 6 „Uwagi". — W rubryce tej kierownictwo budowy wpisuje ilość zaoszczędzonego materiału, uzyskaną w wyniku wykonanych zobowiązań np.: uzyskano oszczędność 600 szt. cegieł oraz 0,5 m^3 zaprawy.

Część III-cia „Jakość wykonawstwa".

Rub. Nr 7. W rubryce tej podaje się, że podejmujący zobowiązanie zobowiązuje się wykonać pracę z zachowaniem najwyższej jakości, stosować metodę Skitiewa, listy gwarancyjne, Saja itp.

Podany wzór zobowiązań dla pracowników produkcyjnych nie obejmuje wszystkich zagadnień, które mogą być wyrażone w zobowiązaniu jak; szkolenie, B.H.P. racjonalizacji itd.

Podjęte w tym zakresie zobowiązania należy zapisywać w dalszych rubrykach książki zobowiązań.

Zasadniczą cechą dobrze sformułowanego zobowiązania jest to, ażeby podstawowe zagadnienia, jakimi są: termin, oszczędność, jakość wykonawstwa — wyraźnie uwidoczniały się w zobowiązaniach zespołu lub brygady.

Zobowiązania podpisuje brygadzista lub upoważniony przez brygadę pracownik, a jeżeli jest to możliwe — wszyscy członkowie brygady.

Zobowiązania podejmowane przez brygadę powinno być uprzednio omówione ze wszystkimi członkami brygady.

Przyjęcia zobowiązania dokonuje kierownik budowy lub majster składając pod tym zobowiązaniem swój podpis.

Dyrektor Departamentu **Z. Żuchowski**

51.

PISMO OKÓLNE Nr 22

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 marca 1955 r.

w sprawie dokumentacji normalizacyjnej norm resortowych i państwowych przesyłanych do ustanowienia lub z wnioskiem o ustalenie przez Polski Komitet Normalizacyjny.

(L. dz. D.VII/6/2367/55)

Departament Techniki przypomina, że dokumentacja do projektów norm przesyłanych przez komórki normalizacyjne resortu z wnioskiem o ustanowienie jako norm resortowych, lub o ustalenie przez Polski Komitet Normalizacyjny (P.K.N.) jako norm państwowych — powinna zawierać wszystkie dokumenty, o którym mowa w § 28 ust. 2 (w związku z § 30 ust. 2) zarządzenia Nr 134 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 maja 1953 r. w sprawie zasad organizacji i zakresu działania komórek normalizacyjnych w resortach oraz trybu opracowywania, uzgadniania i ustalania norm i ich zmian (Biul. PKPG Nr 16, poz. 70) oraz w § 15 ust. 1, 2 i 3 zarządzenia Nr 197 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 14 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu ankietowania i ustanawiania norm resortowych i zakładowych (Dz. Urz. MBMiO Nr 19, poz. 182). Ponadto należy ściśle przestrzegać postanowień zawartych w pkt 1. 4. lit. b) instrukcji Nr 3 stanowiącej załącznik do okólnika Nr 3 Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 8 lutego 1954 r. w sprawie trybu zgłaszania, formy wniosków i dokumentacji projektów norm państwowych, zgłaszanych do P.K.N. do ustalenia (Biul. PKN Nr 2).

Departament Techniki wyjaśnia, że w uzasadnieniu merytorycznych postanowień projektu normy należy podać na czym wzorowano się przy opracowaniu projektu normy, na przykład: na standarcie radzieckim (i jakim), lub innych normach zagranicznych, czy też na opracowaniach naukowych, czy wreszcie na dłuższym doświadczeniu (przy podaniu okresu i wyników stosowania zasad, które znalazły wyraz w projekcie normy). Intencją bowiem przepisu jest aby postanowienia projektu nie były dowolne, lecz by odpowiadały zasadom wiedzy technicznej lub wymaganiom gospodarki narodowej.

Jeżeli zaś chodzi o wniosek o ustanowienie normy resortowej wzór tego wniosku podany został jako załącznik do pisma okólnego Nr 43 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 10 maja 1954 r. w sprawie prac normalizacyjnych w resorcie (Dz. Urz. MBMiO Nr 9, poz. 62).

Wniosek o ustalenie normy państwowej powinien być sporządzony według wzoru podanego w instrukcji 3/54 powołanej wyżej.

Wnioski i dokumentacja normalizacyjna — nieodpowiadające obowiązującym przepisom — nie będą przyjmowane przez Departament Techniki do dalszego załatwienia.

Dyrektor Departamentu **Z. Żuchowski**

52

PISMO OKÓLNE Nr 23

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 21 marca 1955 r.

w sprawie ustanawiania pełnomocników i ustalania zakresu uprawnień osób składających w imieniu przedsiębiorstwa oświadczeń w sprawach majątkowych.

(L. dz. GM/2/1480/9-14/55)

W celu właściwego stosowania przepisów zarządzenia Nr 70 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 26 czerwca 1951 r. w sprawień trybu ustanawiania pełnomocników i ustalania zakresu uprawnień osób składających w imieniu przedsiębiorstw oświadczenia w sprawach majątkowych oraz trybu poświadczania wiarygodności podpisów (Dz. Urz. MBMiO Nr 7, poz. 71) Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Gabinet Ministra wyjaśnia, co następuje:

1. Stosownie do § 1 powołanego zarządzenia ustanawianie i odwoływanie pełnomocników oraz ustalanie każdorazowo zakresu ich uprawnień do składania oświadczeń następuje w drodze decyzji dyrektora właściwego centralnego zarządu.
   Decyzji o ustanowieniu pełnomocnika nie należy przesyłać do zatwierdzenia Ministrowi, gdyż dla swej ważności decyzja ta nie wymaga zatwierdzenia.
2. Przepis § 2 powołanego zarządzenia dotyczy przypadku, gdy dyrektor centralnego zarządu określa generalnie bez wymieniania nazwisk szczegółowe granice umocowania zastępców dyrektorów nadzorowanych przedsiębiorstw, by następnie — po uzyskaniu zatwierdzenia tego ustalenia przez Ministra — upoważniać zastępców dyrektorów przedsiębiorstw do składania oświadczeń w imieniu przedsiębiorstwa w zakresie jego praw i obowiązków w określonych szczegółowo granicach umocowania.

V-Dyrektor Gabinetu **Z. Wachowski**

KOMUNIKAT I

W Monnitorze Polskim ogłoszono:

W Nr 10 z 12.II.55 r. **poz. 11** zarządzenie Prezesa Rady Ministrów Nr 27 z 1.II.55 r. w sprawie stosowania w 1955 r. przy kosztorysowaniu i rozliczaniu robót budowlano-montażowych mnożników przeliczeniowych na ceny bieżące 1953 r.

W Nr 12 z 18.II.55 r. **poz. 126** uchwałę Prezydium Rządu Nr 51 z29.I.55 r. w sprawie dodatków na roboty wykonywane w warunkach zimowych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

W Nr 15 z 25.II.55 r. **poz. 162** zarządzenie Ministra Finansów z 23.XII.54 r. w sprawie szczegółowych zasad, trybu rejestracji i kontroli przestrzegania dyscypliny finansowej w zakresie etatów osobowych, stawek i funduszu płac jak również zakresu działania poszczególnych organów rejestrujących oraz banków.

W Nr 17 z 28.II.55 r. **poz. 175** uchwałę Nr 20 Prezydium Rządu z 7.I.55 r. w sprawie robót na ulicach oraz placach i zieleńcach publicznych w miastach.

W Nr 18 z 1.III.55 r. **poz. 189** zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z 20.XII.55 r. w sprawie społecznych opiekunów nad zabytkami.

W Nr 19 z 10.III.55 r. **poz. 193** zarządzenie Nr 44 Prezesa Rady Ministrów z 19.II.55 r. w sprawie zasad używania samochodów osobowych jednostek organizacyjnych administracji państwowej, gospodarki uspołecznionej, organizacji społecznych oraz kontroli ich stosowania.

W Nr 20 z 12.III.55 r. **poz. 198** uchwałę Rady Ministrów Nr 180 z 5.III.55 r. zmnieniającą uchwałę Rady Ministrów z 5.V.50 r. w przedmiocie określenia przypadków usprawiedliwiających nieobecność w pracy oraz warunków i trybu usprawiedliwienia nieobecności.

poz. 201 zarządzene Ministra Finansów z 10.II.55 r. w sprawie zasad finansowania wydatków związanych z kapitalnymi remontami pojazdów samochodowych.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 27

z 31.I.55 r. L. dz. D VII/1/1409/55 w sprawie realizacji budowy osiedli mieszkaniowych Bielany, Sielce, Bonifraterska Wierzbno w Warszawie metodą uprzemysłowionego budownictwa.

Zarządzenie Ministra Nr 28

z 11.II.55 r. L. dz. D XIII/3110/55 w sprawie zaszeregowania pracowników umysłowych Miejskiego Przedsiębiorstwa Inspekcji Inwestycyjnej w m. st. Warszawie.

Zarządzenie Ministra Nr 29

z 30.I.55 r. L. dz. D III-Z-2/55 w sprawie zakazu stosowania ankiet personalnych pracowników fizycznych.

Zarządzenie Ministra Nr 30

z 15.II.55 r. L. dz. GM/3/829/55 w sprawie powołania Komisji do przeprowadzenia właściwego rozdziału kredytów na rok 1955 między poszczególne centralne zarządy.

Zarządzenie Ministra Nr 31

z 18.II.55 r. L. dz. DI/3/627/55 w sprawie opracowania Rocznego Planu Oddawania do Użytku Obiektów Inwestycyjnych w 1955 r. oraz planu zaawansowania stanów surowych.

Zarządzenie Ministra Nr 33

z 22.II.55 r. L. dz. GM/3/735/55 w sprawie powołania Komisji Resortowej dla odbioru bazy magazynowo - usługowej „Malta" w Poznaniu.

Zarządzenie Ministra Nr 36

z 23.II.55 r. L. dz. CZT/3K-2/486/55 w sprawie wykonania planu przewozów ładunków kolejami normalnotorowymi na I kw. 55 r.

Zarządzenie Ministra Nr 39

z 22.II.55 r. L. dz. DII/1/688/55 w sprawie operatywnych kwartalnych i miesięcznych planów produkcji biur projektowych budownictwa miejskiego.

Zarządzenie Ministra Nr 40

z 28.II.55 r. L. dz. DI/2/55 w sprawie zasad i trybu sporządzania planu techniczno — ekonomicznego państwowych przedsiębiorstw budowlano — montażowych na 1955 r.

Zarządzenie Ministra Nr 41

z 26.II.55 r. L. dz. GM/2/9-11/55 w sprawie bezpośredniej zależności służbowych jednostek organizacyjnych Ministerstwa.

Zarządzenie Ministra Nr 42

z 25.II.55 r. L. dz. GM/3/724/55 w sprawie powołania Komisji do oceny koncepcji układu magistrali centralnego ogrzewania na terenie m. Nowej Huty.

Zarządzenie Ministra Nr 43

z 28.II.55 r. L. dz. DVII/1/55 w sprawie realizacji budowy osiedli mieszkaniowych Nowe Tychy i Wrocław Śródmieście.

Zarządzenie Ministra Nr 44

z 28.II.55 r. L. dz. DIII/Z-3-30/55 w sprawie nagradzania pracownic w Międzynarodowym dniu Kobiet w jednostkach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

Zarządzenie Ministra Nr 45

z 28.II.55 r. L. dz. GM/2/9-11/55 w sprawie przedstawienia do podpisu Ministra, Podsekretarzy Stanu i Generalnego Dyrektora aktów normatywnych i innych pism.

Zarządzenie Ministra Nr 51

z 9.III.55 r. L. dz. DII/2/850/55 w sprawie udzielenia pomocy Zarządowi Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych w celu zabezpieczenia i usprawnienia wykonania planowych zadań dla inwestycji rolniczych.

Zarządzenie Ministra Nr 52

z 9.III.55 r. L. dz. DXIII/3/497/55 w sprawie zawierania zakładowych umów zbiorowych.

Zarządzenie Ministra Nr 54

z 15.III.55 r. L. dz. GM/3/529/55 w sprawie zbadania spraw finansowych związanych z odbudową gmachów administracyjnych Ministerstwa przy ul. Rymarskiej.

Zarządzenie Ministra Nr 55

z 16.III.55 r. L. dz. DI/4/894/55 w sprawie dalszego usprawnienia sprawozdawczości.

Okólnik Ministra Nr 7

z 19.II.55 r. L. dz. DIX/108/1/55 w sprawie cen zbytu w r. 1955 na wyroby z betonu lekkiego.

Okólnik Ministra Nr 8

z 21.II.55 r. L. dz. DI/4/320/55 w sprawie sporządzenia rocznej analizy z działalności gospodarczej resortu za 1954 r.

Okólnik Ministra Nr 10

z 5.III.55 r. L. dz. DI/1/698/55 w sprawie przesyłania oddziałom banku finansującego planów techniczno-ekonomicznych i sporządzania zbiorczych planów gospodarczych.

Okólnik Ministra Nr 11

z 10.III.55 r. L. dz. DXIII/3/767/55 w sprawie wynagradzania woźniców własnego taboru konnego.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 9

z 17.II.55 r. L. dz. CZZ/142/36708/55 w sprawie zaopatrywania oddziałów zaopatrzenia robotniczego w paliwa stałe i płynne.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 10

z 18.II.55 r. L. dz. DIX/108/4/55 w sprawie nabywania cenników.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 12

z 25.II.55 r. L. dz. DI/654/55 w sprawie przesyłania odpisów zadań planowch na 1955 r. dla centralnych zarządów.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 13

z 26.II.55 r. L. dz. DXIII/3/256/55 w sprawie wynagradzania członków rad zakładowych zwolnionych od pracy zawodowej

Pismo okólne Ministerstwa Nr 14

z 28.II.55 r. L. dz. GM/2/9-14/55 w sprawie przesyłania aktów normatywnych Centralnemu Ośrodkowi Technicznego Normowania Pracy.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 15

z 28.II.55 r. L. dz. GM/2/1013/9-14/55 w sprawie obowiązku uzgadniania projektów uchwał Prezydium Rządu z zainteresowanymi resortami.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 18

z 9.III.55 r. L. dz. GM/2/1274/9-14/55 w sprawie powołania resortowego Pełnomocnika do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 21

z 12.III.55 r. L. dz. CZZ/145/5649/55 w sprawie zasad obrotu butlami do gazów technicznych.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie. Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529-91-134, część 6. Dział 5. Rozdział 19, wpływy z wydawnictw.

Cena zł 2,50

Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 3.500. Zam. 712 z dnia 24.III.55 r. Podpis: do druku 18.IV.55 r. Druk ukończono 27.IV.55 r. Obj. 1¼ druk. Pap. gazet. mat. 50 g, 61 × 86. B-6-5310

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.